

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

24. september 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 341/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 341/02	Sag C-707/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. juli 2018 — straffesag mod Daniela Pinzaru og Robert-Andrei Cirstinoiu. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rayonen sad Svilengrad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Den Europæiske Union — forordning (EF) nr. 1889/2005 — overtrædelse af angivelsespligten — sanktioner fastsat i national ret — foranstaltning om konfiskation til fordel for staten af det ikke-angivne beløb — frihedsstraf — bøde, der fastsættes til det dobbelte af det beløb, som overtrædelsen vedrører — proportionalitet)	2
2018/C 341/03	Sag C-269/18: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2018 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod C og J, S mod C og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46, stk. 6 og 8 — ansøgning om international beskyttelse åbenbart grundløs — retten til effektive retsmidler — tilladelse til at forblive på en medlemsstats område — direktiv 2008/115/EF — artikel 2, 3 og 15 — ulovligt ophold — frihedsberøvelse)	3

2018/C 341/04	Sag C-328/18 P: Appel iværksat den 17. maj 2018 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 7. marts 2018 i sag T-6/17 — Equivalenza Manufactory mod EUIPO — ITM Entreprises (Black Label by Equivalenza)	3
2018/C 341/05	Sag C-413/18 P: Appel iværksat den 21. juni 2018 af H til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. april 2018 i sag T-271/10, H mod Rådet for Den Europæiske Union	4
2018/C 341/06	Sag C-418/18 P: Appel iværksat den 26. juni 2018 af European Citizens' Initiative One of Us til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 23. april 2018 i sag T-561/14, European Citizens' Initiative One of Us m.fl. mod Europa-Kommissionen	5
2018/C 341/07	Sag C-427/18 P: Appel iværksat den 26. juni 2018 af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 13. april 2018 i sag T-119/17, Alba Aguilera mod EU-Udenrigstjenesten	6
2018/C 341/08	Sag C-436/18 P: Appel iværksat den 2. juli 2018 af Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 23. april 2018 i sag T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel mod Europa-Kommissionen	7
2018/C 341/09	Sag C-458/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 12. juli 2018 — »GVC Services (Bulgaria)« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia	8
2018/C 341/10	Sag C-461/18 P: Appel iværksat den 13. juli 2018 af Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 3. maj 2018 i sag T-431/12, Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	8
2018/C 341/11	Sag C-502/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Městský soud v Praze (Den Tjekkiske Republik) den 30. juli 2018 — CS m.fl. mod České aerolinie m.fl.	9
2018/C 341/12	Sag C-674/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. juni 2018 — Guccio Gucci SpA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guess? IP Holder LP	10
2018/C 341/13	Sag C-675/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. juni 2018 — Guccio Gucci SpA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Guess? IP Holder LP	10
2018/C 341/14	Sag C-63/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. juli 2018 — Banque Solfea SA mod Jean-François Veitl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'Instance de Limoges — Frankrig)	10
2018/C 341/15	Sag C-256/17: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 2. juli 2018 — Sandd BV mod Autoriteit Consument en Markt, procesdeltager: Koninklijke PostNL BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Rotterdam — Nederlandene)	11
2018/C 341/16	Sag C-392/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. juni 2018 — Sindicatul Energia Oradea mod SC Termoelectrica SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Oradea — Rumænien)	11
2018/C 341/17	Sag C-618/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. juni 2018 — BNP Parisbas Personal Finance SA mod Roger Ducloux og Marie Josée Ducloux (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance de Limoges — Frankrig)	11
2018/C 341/18	Sag C-20/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg, intervenient: Den Franske Republik	11
2018/C 341/19	Sag C-61/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien	12

2018/C 341/20	Sag C-116/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Rumænien	12
2018/C 341/21	Sag C-147/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. juni 2018 — Banco Mare Nostrum SA mod Ignacio Jesús Berenguel Nieto og Carmen Sonia Salinas López (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Almería — Spanien)	12
2018/C 341/22	Sag C-173/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. juni 2018 — FS mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)	12
2018/C 341/23	Sag C-205/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. juni 2018 — Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv og Raluca-Marinela Trașcă mod Spitalul Județean de Urgență Vâlcea (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Pitești — Rumænien)	13
Retten		
2018/C 341/24	Sag T-612/16: Rettens dom af 13. juli 2018 — PS mod EIB (Personalesag — ansatte i EIB — social sikring — arbejdsulykke — total og vedvarende invaliditet — sygdommens erhvervsmæssige oprindelse — forsikringsordning for arbejdsulykker og erhvervssygdomme — bidragsindbetaling til pensionsordning — omsorgspligt — ansvar — ikke-økonomisk skade)	14
2018/C 341/25	Sag T-273/17: Rettens dom af 13. juli 2018 — Quadri di Cardano mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten — tiårig referenceperiode — tjenestestatens nationalitet — bopæl i tjenestestaten — arbejde i en international organisation — midlertidig ansættelseskontrakt	14
2018/C 341/26	Sag T-275/17: Rettens dom af 13. juli 2018 — Curto mod Parlamentet (Personalesag — akkrediterede parlamentariske assistenter — vedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — vedtægtens artikel 12a — psykisk chikane — Det rådgivende udvalg om bekæmpelse og forebyggelse af mobning på arbejdspladsen, som behandler klager fra akkrediterede parlamentariske assistenter over medlemmer af Europa-Parlamentet — afgørelse om afslag på ansøgningen om bistand — urigtigt skøn — rækkevidden af bistandspligten — den administrative procedures varighed — rimelig frist — afslag på fremsendelse af rapporter fra det rådgivende udvalg)	15
2018/C 341/27	Sag T-377/17: Rettens dom af 13. juli 2018 — SQ mod EIB (Personalesag — ansatte ved EIB — klage over psykisk chikane — administrativ undersøgelse — begrebet »psykisk chikane« — krav om, at den foreholdte adfærd skal være af gentagen karakter for at udgøre »psykisk chikane« — afslag på indledning af en disciplinærsag mod den, der har udvist denne adfærd — tavshedspligt vedrørende den igangværende administrative undersøgelsesprocedure og den efterfølgende afgørelse om afslutning af proceduren, hvori det fastslås, at der er udøvet psykisk chikane)	16
2018/C 341/28	Sag T-379/18: Sag anlagt den 22. juni 2018 — WI mod Kommissionen	16
2018/C 341/29	Sag T-417/18: Sag anlagt den 6. juli 2018 — CdT mod EUIPO	17
2018/C 341/30	Sag T-420/18: Sag anlagt den 10. juli 2018 — JPMorgan Chase m.fl. mod Kommissionen	18
2018/C 341/31	Sag T-425/18: Sag anlagt den 5. juli 2018 — Altice Europe mod Kommissionen	20
2018/C 341/32	Sag T-426/18: Sag anlagt den 11. juli 2018 — Bizbike og Hartmobile mod Kommissionen	21
2018/C 341/33	Sag T-429/18: Sag anlagt den 13. juli 2018 — BRF og SHB Comercio e Industria de Alimentos mod Kommissionen	22
2018/C 341/34	Sag T-457/18: Sag anlagt den 25. juli 2018 — Zotkov mod Kommissionen	23
2018/C 341/35	Sag T-465/18: Sag anlagt den 25. juli 2018 — Eurolamp mod EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)	24

2018/C 341/36	Sag T-466/18: Sag anlagt den 25. juli 2018 — Eurolamp mod EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)	25
2018/C 341/37	Sag T-467/18: Sag anlagt den 30. juli 2018 — Audimas mod EUIPO — Audi (AUDIMAS)	26
2018/C 341/38	Sag T-469/18: Sag anlagt den 26. juli 2018 — Battelle Memorial Institute mod EUIPO (HEATCOAT)	26
2018/C 341/39	Sag T-477/18: Sag anlagt den 7. august 2018 — Užstato sistemos administratorius mod EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (gengivelse af en flaske og en pil)	27
2018/C 341/40	Sag T-479/18: Sag anlagt den 3. august 2018 — Multifit mod EUIPO (Premiere)	28

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 341/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 328 af 17.9.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 319 af 10.9.2018

EUT C 311 af 3.9.2018

EUT C 301 af 27.8.2018

EUT C 294 af 20.8.2018

EUT C 285 af 13.8.2018

EUT C 276 af 6.8.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. juli 2018 — straffesag mod Daniela Pinzaru og Robert-Andrei Cirstinoiu. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rayonen sad Svilengrad — Bulgarien)

(Sag C-707/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Den Europæiske Union — forordning (EF) nr. 1889/2005 — overtrædelse af angivelsespligten — sanktioner fastsat i national ret — foranstaltning om konfiskation til fordel for staten af det ikke-angivne beløb — frihedsstraf — bøde, der fastsættes til det dobbelte af det beløb, som overtrædelsen vedrører — proportionalitet)

(2018/C 341/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Rayonen sad Svilengrad

Tiltalte i straffesagen

Daniela Pinzaru og Robert-Andrei Cirstinoiu

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der, som sanktion for overtrædelse af den angivelsespligt, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, stk. 1, dels fastsætter en foranstaltning om konfiskation til fordel for staten af det ikke-angivne beløb, dels frihedsstraf på op til seks år eller en bøde, der fastsættes til det dobbelte af det beløb, som overtrædelsen vedrører.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 12.3.2018.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 5. juli 2018 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie mod C og J, S mod C og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-269/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 46, stk. 6 og 8 — ansøgning om international beskyttelse åbenbart grundløs — retten til effektive retsmidler — tilladelse til at forblive på en medlemsstats område — direktiv 2008/115/EF — artikel 2, 3 og 15 — ulovligt ophold — frihedsberøvelse)

(2018/C 341/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J og S

Sagsøgte: C og Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en tredjelandstatsborger, hvis ansøgning om international beskyttelse i første instans er blevet afvist som åbenbart grundløs af den kompetente administrative myndighed, kan frihedsberøves med henblik på udsendelse, når han i henhold til artikel 46, stk. 6 og 8, i direktiv 2013/32 lovligt kan forblive på det nationale område, indtil der er truffet afgørelse i den af ham anlagte sag til prøvelse af hans ret til at forblive på området, indtil behandlingen af den sag, der er blevet iværksat til prøvelse af afgørelsen om afvisning på hans ansøgning om international beskyttelse, er afsluttet.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 6.8.2018.

Appel iværksat den 17. maj 2018 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 7. marts 2018 i sag T-6/17 — Equivalenza Manufactory mod EUIPO — ITM Entreprises (Black Label by Equivalenza)

(Sag C-328/18 P)

(2018/C 341/04)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Equivalenza Manufactory, S.L. og ITM Entreprises SAS

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.

— Sagsøgeren i sagen for Retten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har tilsidesat EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), af følgende grunde:

1. Retten modsagde sig selv, da den anerkendte, at der foreligger en visuel lighed og samtidig benægtede, at tegnene ligner hinanden på et visuelt plan.
2. Retten begik en fejl, da den uden videre bekræftede, at der foreligger en begrebsmæssig forskel, således som appelkammeret havde vurderet.
3. Retten begik en fejl, da den undersøgte købevanerne i forbindelse med undersøgelsen af ligheden mellem tegnene, i stedet for at gøre det i forbindelse med helhedsvurderingen af risikoen for forveksling.
4. Retten begik en fejl, da den fastslog, at de omtvistede tegn ikke ligner hinanden, selv om den havde anerkendt en gennemsnitlig grad af lighed på det fonetiske plan.

Appel iværksat den 21. juni 2018 af H til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 11. april 2018 i sag T-271/10, H mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-413/18 P)

(2018/C 341/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: H (ved avvocatessa M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom af 11. april 2018 i sag T-271/10 RENV, H mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves, for så vidt som Retten herved afviste appellants påstand om annullation af afgørelse af 7. april 2010, underskrevet af personalechefen for Den Europæiske Unions politimission, hvorved sagsøgeren blev forflyttet til stillingen som Criminal Justice Adviser — Prosecutor ved det regionale kontor i Banja Luka (Bosnien-Hercegovina), subsidiært af afgørelse af 30. april 2010, underskrevet af missionschefen som omhandlet i artikel 6 i Rådets afgørelse 2009/906/FUSP⁽¹⁾ af 8. december 2009 om Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH), for så vidt som påstanden om erstatning på grund af ulovligheden af ovennævnte afgørelser ikke blev taget til følge.
- Domstolen træffer afgørelse i sagen og hjemviser om nødvendigt sagen til Retten.
- Sagsøgte i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i sag C-455/14 P og i forbindelse med den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Appellanten har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 216 i Rettens procesreglement og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den appellerede dom blev truffet af en afdeling, der delvist bestod af de samme dommere, der traf den afgørelse, som blev ophævet af Den Europæiske Unions Domstol.

- Hvad angår missionschefens kompetence til at træffe afgørelser vedrørende forflyttelse af personale, og hvilken rolle den udstationerende medlemsstat inden for rammen af overførsel af udstationeret personale spiller, har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 61, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, for så vidt som Retten ikke fulgte afgørelsen i den sag, der blev hjemvist af Den Europæiske Unions Domstol.
- Urigtig gengivelse af beviserne.
- Tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til ligebehandling, for så vidt som appellanten ikke blev hørt med hensyn til nogle af de dokumenter og skriftlige bemærkninger, der blev fremlagt af Rådet under sagen i første instans.
- Tilsidesættelse af procesreglementets artikel 134, stk. 1, for så vidt som det er anført, at appellanten skal betale omkostningerne i sag C-455/14 P, som hun fik medhold i.

⁽¹⁾ EUT 2009, L 322, s. 22.

Appel iværksat den 26. juni 2018 af European Citizens' Initiative One of Us til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 23. april 2018 i sag T-561/14, European Citizens' Initiative One of Us m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-418/18 P)

(2018/C 341/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Citizens' Initiative One of Us (ved barrister P. Diamond og solicitor R. Kiska)

De andre parter i appelsagen: Republikken Polen, Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 23. april 2018 i sag T-561/14 ophæves.
- Kommissionens meddelelse COM(2014) 355 final af 28. maj 2014 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

For det første anvendte Retten artikel 117 EU forkert, set i lyset af artikel 11, stk. 4, TEU, artikel 24 TEUF og forordning nr. 211/2011⁽¹⁾, idet ethvert skøn fra Kommissionen skal være i overensstemmelse med målsætningerne med det europæiske borgerinitiativ (»EBI«). Rettens afgørelse tog ikke hensyn til lovgivers hensigt med forordningen, og har som følge deraf gjort den overflødig.

For det andet begik Retten en fejl, idet den ikke fastslog, at Kommissionens meddelelse COM(2014) 355 final⁽²⁾ undlader at fastsætte meddelelsens retlige og politiske konklusioner særskilt, således som det kræves efter forordning (EU) nr. 211/2011.

For det tredje undlod Retten at efterprøve Kommissionens meddelelse COM(2014) 355 final med den påkrævede grad af kontrol. Retten anvendte en begrænset efterprøvelse, nemlig standarden åbenbart fejlagtig.

For det fjerde og under alle omstændigheder, hvis den prøvelsesstandard, Retten anvendte, er den rigtige (hvilket bestrides), undlod Retten at fastslå, at den begrundelse, Kommissionen gav i Kommissionens meddelelse COM(2014) 355 final, opfyldte standarden for åbenbart fejlagtig, idet Kommissionen bl.a. undlod at foretage en korrekt anvendelse af sag C-34/10, Oliver Brüstle mod Greenpeace e.V, og undlod at drage konsekvenserne af ordningen med »tredobbelt sikring«, som ikke indeholder nogen etiske sikkerhedsforanstaltninger (og som rent faktisk belønner medlemsstaterne for at sænke deres etiske sikkerhedsforanstaltninger for at få adgang til forskningsmidler). Kommissionen begik endvidere en åbenbar fejl, idet den foreslog, at der foreligger en international forpligtelse til at give adgang til abort, som følger af handlingsprogrammet for den internationale konference om befolkning og udvikling i 1994 og FN's »årtusindudviklingsmål«, og Retten begik endvidere en fejl med en ulogisk antagelse af, at finansiering af organisationer, der fremmer og praktiserer abort i udviklingslande, gavner mødrenes sundhedstilstand, i stedet for en forøgelse af de midler, der gives til de stærkt underbemandede og underforsynede sundhedssystemer i disse nationer.

For det femte begik Retten en fejl, idet den fejlkarakteriserede EBI'et som et initiativ til fremme af tre specifikke lovgivningsforslag, snarere end som et forslag til beskyttelse af fosterets værdighed. Retten undlod således at anlægge en korrekt tilgang til sagens spørgsmål.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16.2.2011 om borgerinitiativer (EUT 2011, L 65, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om det europæiske borgerinitiativ »One of us«.

Appel iværksat den 26. juni 2018 af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 13. april 2018 i sag T-119/17, Alba Aguilera mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-427/18 P)

(2018/C 341/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede, bistået af abogado M. Troncoso Ferrer, advokat F.-M. Hislaire og abogada S. Moya Izquierdo)

De andre parter i appelsagen: Ruben Alba Aguilera, Simone Barengni, Massimo Bonannini, Antonio Capone, Stéphanie Carette, Alejo Carrasco Garcia, Francisco Carreras Sequeros, Carl Daspect, Nathalie Devos, Jean-Baptiste Fauvel, Paula Cristina Fernandes, Stephan Fox, Birgitte Hagelund, Chantal Hebberecht, Karin Kaup-Laponin, Terhi Lehtinen, Sandrine Marot, David Mogollon, Clara Molera Gui, Daniele Morbin, Charlotte Onraet, Augusto Piccagli, Gary Quince, Pierre-Luc Vanhaeverbeke, Tamara Vleminckx, Birgit Vleugels, Robert Wade og Luca Zampetti

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
- Følgelig ophæves Rettens dom af 13. april 2018 i sag T-119/17.
- EU-Udenrigstjenesten gives medhold i de for første instans nedlagte påstande.
- De andre parter i appelsagen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første appelanbringende er, at Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 1 i bilag X til tjenestemandsvedtægten. Ifølge Retten pålægger denne bestemmelse en pligt til at vedtage almindelige gennemførelsesbestemmelser i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110, som gælder for hele vedtægtens bilag X, og bl.a. bilagets artikel 10 (præmis 30 og 31 i den appellerede dom). I bilag X har lovgiver imidlertid kun udtrykkeligt formuleret en pligt til at fastsætte almindelige gennemførelsesbestemmelser i artikel 3. I andre bestemmelser, så som artikel 2, afsnit 2, artikel 5, stk. 2, artikel 8, afsnit 1, eller artikel 10 og 21, har samme lovgiver derimod udelukkende foreskrevet »betingelser« eller »gennemførelsesbestemmelser« fastsat af ansættelsesmyndigheden.

Det andet appelanbringende er, at Retten har begået en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 10 i bilag X således, at den udgør en bestemmelse, som mangler klarhed og præcision i en sådan grad, at den kan anvendes vilkårligt, hvilket nødvendiggør vedtagelsen af almindelige gennemførelsesbestemmelser (præmis 28 og 29 i den appellerede dom). Appellanten er af den opfattelse, at artikel 10 i bilag X giver en retlig ramme, der er tilstrækkelig detaljeret og opstiller præcise grænser for ansættelsesmyndighedens skøn.

Appel iværksat den 2. juli 2018 af Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 23. april 2018 i sag T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel mod Europa-Kommissionen

(Sag C-436/18 P)

(2018/C 341/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (ved advokaten E. Vermulst og J. Cornelis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Eurofer, Association Européenne de l'Acier og ASBL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 23. april 2018 i sag T-675/15, Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd. mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1429 ⁽¹⁾ af 26. august 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af koldvalsede flade produkter af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger såvel i forbindelse med appelsagen som i forbindelse med sagen for Retten i sag T-675/15.

Subsidiært

- Sagen hjemvises til Retten.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i sagen for Retten og under appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremsat to anbringender.

For det første blev der i den appellerede dom anlagt en ulovlig fortolkning af artikel 2, stk. 7, litra a), andet afsnit, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽²⁾ af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, ved i forbindelse med udvælgelsen af et referenceland at indfortolke en betingelse i bestemmelsen, som ikke fremgår af bestemmelsens ordlyd.

For det andet tilsidesatte den appellerede dom artikel 2, stk. 7, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, idet det heri fastsloges, at der ved anvendelsen af denne bestemmelse i princippet ikke kan foretages justeringer af den normale værdi.

⁽¹⁾ EUT 2015, L 224, s. 10.

⁽²⁾ EUT 2009, L 343, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 12. juli 2018 — »GVC Services (Bulgaria)« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia

(Sag C-458/18)

(2018/C 341/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »GVC Services (Bulgaria)« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Sofia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra a), nr. i), sammenholdt med bilag I, del A, litra ab), i direktiv 2011/96/EU ⁽¹⁾ fortolkes således, at udtrykket »[d]e selskaber, der er registreret i henhold til Det Forenede Kongeriges ret« også omfatter de selskaber, der er registreret i Gibraltar?
- 2) Skal artikel 2, litra a), nr. iii), sammenholdt med bilag I, del B, i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »corporation tax i Det Forenede Kongerige« også omfatter den selskabsskat, der skal betales i Gibraltar?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU af 30.11.2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT 2011, L 345, s. 8).

Appel iværksat den 13. juli 2018 af Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 3. maj 2018 i sag T-431/12, Distillerie Bonollo m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-461/18 P)

(2018/C 341/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (ved advokaterne K. Adamantopoulos og P. Billiet)

De andre parter i appellsagen: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, SL, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den Europæiske Unions Rets dom af 3. maj 2018 i sag T-431/12 ophæves i sin helhed.

— Sagsøgerne i sagen for Retten tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i denne appel og i sagen for Retten i sag T-431/12.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt anbringende til støtte for sin appel. Den appellerede dom er behæftet med en åbenbar fejl ved anvendelsen af lovgivningen ved at fastslå, at artikel 11, stk. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/09 ⁽¹⁾ af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (»grundforordningen«), i henhold til hvilken forordning 626/2012 ⁽²⁾ blev vedtaget, ikke tillader EU-institutionerne at beregne den normale værdi af det pågældende produkt ved beregningen af dumpingmargenen under en delvis interimundersøgelse, såfremt EU-institutionerne under den oprindelige antidumpingundersøgelse i stedet havde anvendt faktiske nationale salgspriser til samme formål.

1. Appellanten har for det første gjort gældende, at beregning af den normale værdi ikke udgør en anden metode end fastsættelse af den normale værdi ved en henvisning til de faktiske nationale salgspriser, idet begge metoder så vidt muligt søger at fastsætte den normale værdi under hensyntagen til hver enkelt sags særlige forhold og til oplysninger om omkostningers og prisers udvikling over tid. Grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, opregner en række omstændigheder, der begrundet anvendelsen af en beregnet normalværdi i stedet for en faktisk national salgpris med henblik på beregningen af en dumpingmargen fra sag til sag. Ved at begrænse EU-institutionernes skønsbeføjelse til at beregne normalværdien i en delvis interimundersøgelse, idet de i tidligere undersøgelser til det samme formål havde anvendt de faktiske nationale salgspriser, fratages EU-institutionerne muligheden for at anvende de forskellige alternativer i grundforordningens artikel 2. Henset til de betydelige forskelle i omkostningerne ved vinsyre, der produceres naturligt henholdsvis syntetisk, afspejler beregningen i forordning 626/2012 af den normale referenceværdi i Argentina, at den argentinske referenceproducent fremstillede vinsyre under anvendelse af den naturlige metode, som er materielt dyrere end den syntetiske metode, som anvendes af appellanten.
2. For det andet har appellanten til støtte for sit anbringende gjort gældende, at der i den oprindelige antidumpingundersøgelse blev identificeret to kategorier af eksportører: samarbejdende eksportører som appellanten, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og ikke-samarbejdende eksportører, som ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, og med hensyn til hvilke EU-institutionerne anvendte metoden for »de foreliggende oplysninger« i henhold til grundforordningens artikel 18. Under den delvise interimundersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordning 626/2012, blev de samarbejdende producenter såsom appellanten nægtet markedsøkonomisk behandling af EU-institutionerne, og deres normalværdi blev fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), med henvisning til Argentina, som var det referenceland, Kommissionen havde valgt. Denne kategori af eksportører fandtes ikke på tidspunktet for den oprindelige undersøgelse. Selv såfremt grundforordningens artikel 11, stk. 9, skulle fortolkes således, at den er til hinder for, at EU-institutionerne anvender beregnede normalværdier i stedet for faktiske nationale salgspriser i en delvis interimundersøgelse, quod non, ville den derfor stadig ikke være til hinder for, at EU-institutionerne anvendte en beregnet normalværdi med hensyn til en ny gruppe af eksportører, som er samarbejdende eksportører, men ikke er blevet indrømmet markedsøkonomisk behandling, og som optræder for første gang i en delvis interimundersøgelse.
3. Endelig er adskillige af den appellerede doms konklusioner i strid med fast EU-og WTO-praksis vedrørende fastsættelse af den normale værdi og sikring af en fair prissammenligning samt overholdelse af eksportørers ret til forsvar.

⁽¹⁾ EUT 2009, L 343, s. 51.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2012 af 26.6.2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 349/2012 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af vinsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2012, L 182, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Městský soud v Praze (Den Tjekkiske Republik) den 30. juli 2018 — CS m.fl. mod České aerolinie m.fl.

(Sag C-502/18)

(2018/C 341/11)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Městský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ og MI

Sagsøgte: České aerolinie m.fl.

Præjudicielt spørgsmål

Er et EF-luftfartsselskab i medfør af artikel 3, stk. 5, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ forpligtet til at betale kompensation til passagerer i tilfælde, hvor EF-luftfartsselskabet som det kontraktligt forpligtede luftfartsselskab udfører den første del af en flyvning med en mellemlanding i en lufthavn i en ikke-medlemsstat, hvorfra et luftfartsselskab, som ikke er et EF-luftfartsselskab, udfører den anden del af flyvningen i kraft af en code sharing-aftale, og hvor der er en forsinkelse på mere end tre timer ved ankomsten til den endelige ankomstlufthavn, som udelukkende er opstået under den anden del af flyvningen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. juni 2018 — Guccio Gucci SpA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Guess? IP Holder LP

(Sag C-674/16)⁽¹⁾

(2018/C 341/12)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. juni 2018 — Guccio Gucci SpA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Guess? IP Holder LP

(Sag C-675/16)⁽¹⁾

(2018/C 341/13)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. juli 2018 — Banque Solfea SA mod Jean-François Veitl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'Instance de Limoges — Frankrig)

(Sag C-63/17)⁽¹⁾

(2018/C 341/14)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 144 af 8.5.2017.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 2. juli 2018 — Sandd BV mod Autoriteit Consument en Markt, procesdeltager: Koninklijke PostNL BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Rotterdam — Nederlandene)

(Sag C-256/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/15)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. juni 2018 — Sindicatul Energia Oradea mod SC Termoelectrica SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Oradea — Rumænien)

(Sag C-392/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/16)

Processprog: rumænsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. juni 2018 — BNP Parisbas Personal Finance SA mod Roger Ducloux og Marie Josée Ducloux (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance de Limoges — Frankrig)

(Sag C-618/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/17)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg, intervenient: Den Franske Republik

(Sag C-20/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/18)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 19.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-61/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/19)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. juni 2018 — Europa-Kommissionen mod Rumænien

(Sag C-116/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/20)

Processprog: rumænsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. juni 2018 — Banco Mare Nostrum SA mod Ignacio Jesús Berenguel Nieto og Carmen Sonia Salinas López (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Almería — Spanien)

(Sag C-147/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/21)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. juni 2018 — FS mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-173/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/22)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 25.6.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. juni 2018 — Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv og Raluca-Marinela Trașcă mod Spitalul Județean de Urgență Vâlcea (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Pitești — Rumænien)

(Sag C-205/18) ⁽¹⁾

(2018/C 341/23)

Processprog: rumænsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 18.6.2018.

RET TEN

Rettens dom af 13. juli 2018 — PS mod EIB

(Sag T-612/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EIB — social sikring — arbejdsulykke — total og vedvarende invaliditet — sygdommens erhvervsmæssige oprindelse — forsikringsordning for arbejdsulykker og erhvervs sygdomme — bidragsindbetaling til pensionsordning — omsorgspligt — ansvar — ikke-økonomisk skade)

(2018/C 341/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PS (ved advokaterne N. Lhoëst og G. Cludts)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved T. Gilliams, E. Raimond og G. Faedo, derefter ved T. Gilliams og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om erstatning for de tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt siden november 2013.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank frifindes.
- 2) PS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personalretten under sagsnr. F-42/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. juli 2018 — Quadri di Cardano mod Kommissionen

(Sag T-273/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — udlandstillæg — artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten — tiårig referenceperiode — tjenestestatens nationalitet — bopæl i tjenestestaten — arbejde i en international organisation — midlertidig ansættelseskontrakt)

(2018/C 341/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alessandro Quadri di Cardano (Alicante, Spanien) (først ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis, derefter ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved T. Bohr og M. Mensi, derefter ved T. Bohr og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen af 19. juli 2016 truffet af Kommissionens Kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO), for så vidt som sagsøgeren herved nægttes tildeling af udlandstillæg i forbindelse med hans tiltrædelse af tjenesten ved INEA.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Alessandro Quadri di Cardano betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Rettens dom af 13. juli 2018 — Curto mod Parlamentet

(Sag T-275/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — akkrediterede parlamentariske assistenter — vedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — vedtægtens artikel 12a — psykisk chikane — Det rådgivende udvalg om bekæmpelse og forebyggelse af mobning på arbejdspladsen, som behandler klager fra akkrediterede parlamentariske assistenter over medlemmer af Europa-Parlamentet — afgørelse om afslag på ansøgningen om bistand — urigtigt skøn — rækkevidden af bistandspligten — den administrative procedures varighed — rimelig frist — afslag på fremsendelse af rapporter fra det rådgivende udvalg)

(2018/C 341/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Michela Curto (Genova, Italien) (ved advokaterne L. Levi og C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved O. Caisou-Rousseau, E. Taneva og M. Rantala, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 30. juni 2016, hvorved denne institutions ansættelsesmyndighed afslog den ansøgning om bistand, som sagsøgeren havde indgivet den 14. april 2014, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af den nævnte myndigheds tilsidesættelse af den bistandspligt, der er fastsat i artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, navnlig på grund af den uforholdsmæssigt lange sagsbehandlingstid.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 30. juni 2016, hvorved denne institutions ansættelsesmyndighed afslog den ansøgning om bistand, som Michela Curto havde indgivet den 14. april 2014, annulleres.
- 2) Parlamentet betaler en erstatning på 10 000 EUR til Michela Curto for det lidte ikke-økonomiske tab, med tillæg af morarenter, fra datoen for afsigelsen af denne dom, beregnet på grundlag af den sats, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank (ECB) for de vigtigste refinansieringstransaktioner.
- 3) Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Rettens dom af 13. juli 2018 — SQ mod EIB(Sag T-377/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte ved EIB — klage over psykisk chikane — administrativ undersøgelse — begrebet »psykisk chikane« — krav om, at den foreholdte adfærd skal være af gentagen karakter for at udgøre »psykisk chikane« — afslag på indledning af en disciplinærsag mod den, der har udvist denne adfærd — tavshedspligt vedrørende den igangværende administrative undersøgelsesprocedure og den efterfølgende afgørelse om afslutning af proceduren, hvori det fastslås, at der er udøvet psykisk chikane)

(2018/C 341/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: SQ (ved advokaterne N. Cambonie og P. Walter)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur og barrister J. Currall)

Sagens genstand

Anmodning fremsat i henhold til artikel 50a, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 41 i EIB's personalevedtægt med påstand om for det første delvis annullation af EIB's formands afgørelse af 20. marts 2017 og for det andet erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af hendes overordnede psykiske chikane og EIB's adfærd.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 20. marts 2017 af formanden for Den Europæiske Investeringsbank (EIB) annulleres delvist, for så vidt som der heri er anvendt en urigtig definition af begrebet »psykisk chikane«, der ikke træffes bestemmelse om øjeblikkelig indledning af en disciplinærsag, selv om det er påvist, at der er udøvet psykisk chikane i EIB, og adressaten for denne afgørelse pålægges en tavshedspligt, som strider mod målsætningerne for en undersøgelsesprocedure vedrørende et formodet tilfælde af psykisk chikane.
- 2) I øvrigt forkastes annullationspåstanden.
- 3) EIB betaler SQ et beløb på 10 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, hun har lidt.
- 4) I øvrigt forkastes erstatningspåstanden.
- 5) EIB bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af SQ afholdte omkostninger.
- 6) SQ bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Sag anlagt den 22. juni 2018 — WI mod Kommissionen

(Sag T-379/18)

(2018/C 341/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: WI (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af de anfægtede afgørelser.
- Sagsøgte tilpligtes at udbetale efterladtepension til [WI].
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af afgørelsen fra Europa-Kommissionens Kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO) af 16. august 2017 om afslag på at tildele sagsøgeren efterladtepension samt af den stadfæstende afgørelse har sagsøgeren påberåbt sig to anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn vedrørende begrebet efterlevende ægtefælle samt tilsidesættelse af artikel 1d, stk. 2, og af artikel 17 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), for så vidt som Kommissionen baserede sig på en restriktiv og forkert fortolkning af det i vedtægten fastsatte begreb længstlevende ægtefælle med henblik på at forkaste sagsøgerens ansøgning om anerkendelse af hans status som længstlevende ægtefælle.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten, for så vidt som Kommissionen ifølge sagsøgeren burde have taget hensyn til de helt særlige omstændigheder i den foreliggende sag med henblik på at fortolke artikel 17 i bilag VIII til vedtægten således, at sagsøgeren uden videre havde ret til en pension som følge af hans status som længstlevende ægtefælle.

Sag anlagt den 6. juli 2018 — CdT mod EUIPO

(Sag T-417/18)

(2018/C 341/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT) (ved J. Rikkert, og M. Garnier, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- EUIPO's afgørelse af 26. april 2018 om at opsigte den ordning, der var aftalt med oversættelsescentret, annulleres.
- EUIPO's afgørelse af 26. april 2018 om at bemægtige sig retten til at gennemføre alle de forudgående foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre fortsættelsen af kontorets oversættelsestjenester, bl.a. ved at offentliggøre et udbud, annulleres.
- EUIPO's afgørelse om at offentliggøre et udbud vedrørende oversættelsestjenester under referencen 2018/S 114-258472 i EU-Tidende annulleres, og EUIPO forbydes at underskrive kontrakter i henhold til dette udbud.
- Det fastslås, at offentliggørelsen af et udbud vedrørende oversættelsestjenester gennem et kontor eller ethvert andet EU-organ eller -agentur, hvis oprettelsesforordning fastsætter, at oversættelsestjenesterne leveres af oversættelsescentret, er ulovlig.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører manglende overholdelse af proceduren. Sagsøgeren er af den opfattelse dels, at artikel 11 i forordningen om oversættelsescentrets oprettelse skal finde anvendelse, såfremt der opstår vanskeligheder mellem oversættelsescentret og dets kunder, dels at afgørelse af 26. april 2018 truffet af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) om at bemægtige sig retten til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at sikre fortsættelsen af leveringen af oversættelsestjenester tilsidesætter artikel 11 i forordningen om oversættelsescentrets oprettelse, idet den ikke overholder den mæglingsprocedure, der er fastsat i denne artikel i tilfælde af vanskeligheder mellem de to agenturer.
2. Andet anbringende vedrører EUIPO's manglende forudseenhed. Sagsøgeren har i denne forbindelse anført følgende:
 - For det første tilsidesætter den situation, som EUIPO har bragt sig i, artikel 148 i forordningen om EUIPO's oprettelse og artikel 2 i forordningen om oversættelsescentrets oprettelse, idet den vil kunne medføre, at der ikke længere eksisterer en gyldig ordning fra den 1. januar 2019.
 - For det andet indeholder artikel 2 i forordningen om oversættelsescentrets oprettelse de forskellige typer af centrets kunder og udpeger udtrykkeligt i stk. 1 syv agenturer, organer og kontorer, herunder EUIPO, til hvem centret leverer de oversættelsestjenester, der er nødvendige for disses funktion. Desuden nævnes ligeledes i stk. 3 institutioner og organer, der råder over oversættelsestjenester, som eventuelt på et frivilligt grundlag kan benytte sig af centrets tjenester.
 - For det tredje kan det på grundlag af den nævnte artikel 2, stk. 1, sammenholdt med denne artikels stk. 3, konkluderes, at de i stk. 1 opregnede agenturer ikke har mulighed for selv at afgøre, om de vil benytte sig af oversættelsescentrets tjenester, og de kan derfor kun træffe afgørelse om at opsig den ordning, der knytter dem til centret, hvis en anden ordning træder i kraft efterfølgende.
3. Tredje anbringende vedrører EUIPO's manglende kompetence til at offentliggøre et udbud vedrørende oversættelsestjenester. Uden at forsøge at forudsige resultatet af vurderingen af det udbud, som EUIPO har offentliggjort, har sagsøgeren gjort gældende, at EUIPO, fra afgørelsen om at indlede udbuddet, har placeret sig selv i en situation, hvor dette kontor ikke længere overholder artikel 148 og artikel 2 i henholdsvis forordningen om oprettelse af EUIPO og forordningen om oversættelsescentrets oprettelse. Endelig har sagsøgeren anført, at det forhold at underskrive kontrakter og at købe oversættelsestjenester i det foreliggende tilfælde udgør en klar tilsidesættelse af den ovennævnte artikel 148, og EUIPO er dermed konkret ikke i stand til lovligt at fortsætte denne procedure frem til en normal afslutning, hvilket ville være underskrivelse af kontrakterne.

Sag anlagt den 10. juli 2018 — JPMorgan Chase m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-420/18)

(2018/C 341/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgerer: JPMorgan Chase & Co. (New York, New York, De Forenede Stater), JPMorgan Chase Bank, National Association (Columbus, Ohio, De Forenede Stater), J.P. Morgan Services LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved M. Lester QC, barristers D. Piccinin og D. Heaton samt solicitors N. French, B. Tormey, N. Frey og D. Das)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed med den følge, at ingen udgave af overtrædelsesafgørelsen kan offentliggøres, før Retten har truffet afgørelse i annulations søgsmålet.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse delvist, hvorved de redigeringer, som Europa-Kommissionen som anført i andet til fjerde anbringende forkastede, opretholdes.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2018) 2745 final af 27. april 2018 om indvendinger imod videregivelse af oplysninger ved offentliggørelse, hvilke indvendinger sagsøgerne rejste i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 (EUT 2011, L 275, s. 29) om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag AT.39914 — rentederivater i euro).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om uskyldsformodningen ved at afslå sagsøgernes anmodning om, at offentliggørelsen af enhver ikkefortrolig udgave af afgørelsen af 7. december 2016 (»overtrædelsesafgørelsen«)⁽¹⁾ skal udsættes, indtil der er truffet afgørelse i sagsøgernes annullationssøgsmål ved Retten til prøvelse af overtrædelsesafgørelsen. Overtrædelsesafgørelsen er selv blevet vedtaget i strid med uskyldsformodningen, som fastslået i dom af 10. november 2017, Icap m.fl. mod Kommissionen (T-180/15, EU:T:2017:795, præmis 253-269). Følgelig befinder sagsøgerne sig i den samme position som en ikke-adressat: De er ikke omfattet af alle de sædvanlige garantier, der indrømmes med henblik på udøvelsen af retten til forsvar i det normal sagsforløb, der resulterer i en afgørelse om sagens realitet. Sagsøgerne har anført, at dette udgør en hindring mod enhver offentliggørelse af overtrædelsesafgørelsen, indtil Retten har gennemført en undersøgelse af Kommissionens konklusioner.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen gennem høringskonsulenten overskred sine beføjelser efter artikel 8, stk. 2, i afgørelse 2011/695/EU (»afgørelsen om høringskonsulentens kompetenceområde«)⁽²⁾ ved at angive at omstøde en afgørelse fra Generaldirektoratet for Konkurrence om ikke at offentliggøre dele af overtrædelsesafgørelsen (og ved at henholde sig til denne retsstridige afgørelse for ikke at forhindre offentliggørelse af lignende dele af overtrædelsesafgørelsen). Kommissionen, der optrådte via høringskonsulenten, savnede beføjelser til at gøre dette (jf. dom af 15.7.2015, Pilkington Group mod Kommissionen, T-462/12, EU:T:2015:508, præmis 31).
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen foretog en fejlagtig vurdering af sagsøgernes krav efter artikel 8, stk. 2, i afgørelsen om høringskonsulentens kompetenceområde og derved ikke overholdt tavshedspligten som krævet efter denne bestemmelse, artikel 339 TEUF og artikel 28 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽³⁾. Kommissionen begik en fejl ved at fastslå, at det omtvistede materiale ikke opfyldte kriteriet for oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt (jf. dom af 30.5.2006, Bank Austria Creditanstalt mod Kommissionen, T-198/03, EU:T:2006:136), og af andre grunde.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte det princip, der regulerer beskyttelsen af enkeltpersoners identitet, i forhold til en tidligere ansat hos sagsøgerne og personer i sagsøgernes ledelse, herunder retten til respekt for privatlivet, der er beskyttet i artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen påtænkte at offentliggøre oplysninger, der ville eller muligvis ville afsløre identiteten af den tidligere ansatte og den angivelige holdning hos sagsøgernes ansatte på det tidspunkt.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse C(2016) 8530 final af 7.12.2016 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53.

⁽²⁾ Afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13.10.2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT L 275, 20.10.2011, s. 29)

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, 4.1.2003, s. 1).

Sag anlagt den 5. juli 2018 — Altice Europe mod Kommissionen

(Sag T-425/18)

(2018/C 341/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Altice Europe NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne R. Allendesalazar Corcho og H. Brokelmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, 2, 3 og 4 i Kommissionens afgørelse C(2018) 2418 final af 24. april 2018 om pålæggelse af en bøde for gennemførelse af en fusion i strid med artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾ (sag M.7993 — Altice/PT Portugal, procedure efter artikel 14, stk. 2), annulleres.
- Subsidiært udøver Retten sin fulde prøvelsesret med henblik på at nedsætte de bøder, der er blevet pålagt i afgørelsens artikel 3 og 4, væsentligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale alle sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, samt legalitetsprincippet og princippet om uskyldsformodning er blevet tilsidesat, for så vidt som den anfægtede afgørelse anvender begrebet »gennemførelse« af en fusion ud over dets anvendelsesområde og betydning.

Sagsøgeren har anført, at en »gennemførelse« af en fusion som omhandlet i EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, kræver mere end en »mulighed for at udøve en afgørende indflydelse« på en virksomhed, og at ingen af de forhold, der er lagt til grund i den anfægtede afgørelse, udgør en gennemførelse. Sagsøgeren har ydermere anført, at den anfægtede afgørelse ved uretmæssigt at udvide begrebet »gennemførelse« har tilsidesat legalitetsprincippet som fastsat i artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 7 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, så vel som uskyldsformodningen som sikret i artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 2, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen har begået faktiske og retlige fejl, for så vidt som det fastslås i den anfægtede afgørelse, at sagsøgeren har opnået enekontrol over PT Portugal.

Der er begået retlige og faktiske fejl i den anfægtede afgørelse ved, at det deri fastslås, at sagsøgeren har opnået enekontrol over PT Portugal, og at sagsøgeren har gennemført fusionen ved at opnå enekontrol over PT Portugal.

3. Tredje anbringende om, at Kommission begik retlige og faktiske fejl, da den fastslog overtrædelserne af EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 1.

De foreløbige bestemmelser, der angiveligt er indeholdt i salgs- og købsaftalen, har en underordnet karakter og udgør ikke en tidlig gennemførelse af en fusion. Endvidere udøvede sagsøgeren ikke faktisk nogen afgørende indflydelse på PT Portugal forud for aftalens indgåelse. Kommissionen kunne ikke med rimelighed støtte sig på de syv forhold, der er henvist til i den anfægtede afgørelses afsnit 4.2.1, for at påvise, at sagsøgeren udøvede faktisk kontrol over PT Portugal. Endelig er der begået retlige og faktiske fejl i den anfægtede afgørelse ved, at det deri fastslås, at overførslen af oplysninger til sagsøgeren støtter konklusionen om udøvelse af kontrol.

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om *ne bis in idem*, proportionalitetsprincippet og forbuddet mod dobbelt straf, ligesom der gøres en ulovlighedsindsigelse gældende i forhold til EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a).

Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse ved at pålægge den samme lovovertræder to bøder for den samme adfærd med støtte i to lovbestemmelser, der beskytter den samme retlige interesse, tilsidesætter princippet om *ne bis in idem* som fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4, stk. 1, i protokol nr. 7 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og forbuddet mod dobbelt straf, der er rodfæstet i de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer. Sagsøgeren har desuden i henhold til artikel 277 TEUF gjort en ulovlighedsindsigelse gældende i forhold til EU-fusionsforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra a), som giver Kommissionen mulighed for at sanktionere den samme lovovertræder to gange for en enkelt handlemåde, der allerede er blevet sanktioneret efter fusionsforordningens artikel 7, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, litra b).

5. Femte anbringende om, at bøderne er ulovlige og tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

Den anfægtede afgørelse tilsidesætter EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, for så vidt som den pålægger sagsøgeren bøder til trods for, at der ikke foreligger uagtsomhed eller forsæt, og til trods for, at formålene med EU-fusionskontrolreglerne ikke på nogen måde er blevet bragt i fare. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved ikke at give nogen begrundelse for størrelsen af bøderne. Den anfægtede afgørelse tilsidesætter ydermere proportionalitetsprincippet ved at pålægge en bøde nummer to i medfør af EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra a), for den samme handlemåde, der allerede er blevet sanktioneret i medfør af EU-fusionsforordningens artikel 14, stk. 2, litra b). Endelig tilsidesætter bøderne proportionalitetsprincippet, eftersom der ikke i den anfægtede afgørelse er taget behørigt hensyn til alle relevante forhold ved fastsættelsen af bødernes størrelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen») (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1) (herefter »EU-fusionsforordningen«).

Sag anlagt den 11. juli 2018 — Bizbike og Hartmobile mod Kommissionen

(Sag T-426/18)

(2018/C 341/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bizbike (Wielsbeke, Nederlandene), Hartmobile BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved solicitor R. MacLean)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2018/671 af 2. maj 2018 om at gøre importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering⁽¹⁾ annulleres af de grunde, der er anført i stævningen.
- Europa-Kommissionen og eventuelle intervenienter tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de faktiske og retlige omstændigheder og følgelig en tilsidesættelse af artikel 10, stk. 4, litra c), i forordning 2016/1036 ⁽²⁾ og særligt kravet om, at det skal godtgøres, at importørerne havde en tilstrækkelig grad af viden om eller kendskab til dumping og skaden for EU-erhvervsgrænsen med henblik på registrering af importen.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning blev tilsidesat ved anvendelsen af artikel 10, stk. 4, litra c), i forordning 2016/1036.

Sagsøgerne har gjort gældende, at forordning 2018/671 tilsidesætter retssikkerhedsprincippet ved at fastsætte, at sagsøgerne skal anses for at have kendskab til den påståede dumping og skade, og at de skulle have kendskab til en faktisk situation, inden der vedtages retlige foranstaltninger.

Forordning 2018/671 tilsidesætter ligeledes princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at anlægge en fortolkning af kriteriet om kendskab i forordning 2018/671, der gør den ekstraordinære karakter af og kravene til processen for registrering af import ineffektive.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at det åbenbart urigtige skøn førte til en tilsidesættelse af artikel 10, stk. 4, litra d), i forordning 2016/1036 og artikel 16, stk. 4, litra d), i forordning 2016/1037 ⁽³⁾, eftersom der med henblik på at fastslå, at der forelå skade og en årsagssammenhæng med importen af den pågældende vare, ikke blev foretaget en vurdering af alle relevante beviser vedrørende de relevante økonomiske faktorer, der påvirkede EU-erhvervsgrænsenes resultater.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at sagsøgernes ret til forsvar blev tilsidesat derved, at de ikke blev givet en umiddelbar og rettidig adgang til de væsentlige indlæg, der blev indgivet af klagerne til skade for sagsøgernes mulighed for behørigt og effektivt at tilbagevise klagernes påstande vedrørende opfyldelsen af de retlige krav til den registrering af import, som skulle foretages.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at der manglede en tilstrækkelig begrundelse for hovedresultaterne i forordning 2018/671, som kunne berettige en registrering af import, og mere specifikt en passende begrundelse for, hvorfor der angiveligt ville blive forårsaget yderligere skade ved en fortsat stigning i importen fra Folkerepublikken Kina til angiveligt faldende priser, uden at der i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til sagsøgernes anbringender om, at det modsatte var tilfældet.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/671 af 2.5.2018 om at gøre importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina til genstand for registrering (EUT L 113 af 3.5.2018, s. 4).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8.6.2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55).

Sag anlagt den 13. juli 2018 — BRF og SHB Comercio e Industria de Alimentos mod Kommissionen

(Sag T-429/18)

(2018/C 341/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: BRF SA (Itajaí, Brasilien) og SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (ved advokaterne D. Arts og G. van Thuyne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700 ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700, i det omfang den fjerner de driftssteder tilhørende BRF SA og SHB Comercio e Industria de Alimentos SA, der er identificeret i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700, fra de lister, der er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at gennemførelsesforordningen tilsidesætter artikel 296, stk. 2, TEUF ved ikke at angive de grunde, som gennemførelsesforordningen bygger på.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ved vedtagelsen af gennemførelsesforordningen tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar som fastsat i artikel 41, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder ved at nægte sagsøgerne retten til at blive hørt.
3. Tredje anbringende om, at gennemførelsesforordningen tilsidesætter artikel 12, stk. 2, og artikel 12, stk. 4, litra c), i forordning nr. 854/2004 ⁽²⁾ ved at vurdere individuelle driftssteders overholdelse, og om, at Kommissionen har foretaget en åbenbart urigtig vurdering af de relevante faktiske omstændigheder.
4. Fjerde anbringende om, at gennemførelsesforordningen tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at behandle sagsøgerne anderledes end andre brasilianske eksportører af fjerkræprodukter, som befinder sig i en sammenlignelig situation.
5. Femte anbringende om, at gennemførelsesforordningen tilsidesætter proportionalitetsprincippet ved at overskride grænserne for, hvad der er passende og nødvendigt for at beskytte den offentlige sundhed.
6. Sjette anbringende om, at gennemførelsesforordningen tilsidesætter artikel 291, stk. 3, andet afsnit, TEUF samt artikel 3, stk. 3, artikel 10, stk. 4, og artikel 11 i forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾ ved at tilsidesætte deri fastsatte væsentlige formforskrifter.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700 af 8.5.2018 om ændringer af lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra import af bestemte animalske produkter er tilladt, for så vidt angår visse virksomheder fra Brasilien (EUT 2018, L 118, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29.4.2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT 2004, L 139, s. 206).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT 2011, L 55, s. 13).

Sag anlagt den 25. juli 2018 — Zotkov mod Kommissionen

(Sag T-457/18)

(2018/C 341/34)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Rossen D. Zotkov (Bruxelles, Belgien) (ved advokat N. Stankov)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse nr. Ares (2018)2294884 af 30. april 2018 annulleres, og der anordnes en efterprøvelse heraf for så vidt angår sagsøgerens ansøgning om et tillæg til sine forældre efter korrektion af beregningen i overensstemmelse med sagsøgerens anbringender og argumenter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende er støttet på Kommissionens fortolkning af afgørelse nr. 50-2004/28.5.2005 (K(2004)1364 endelig af 15. april 2004, Kommissionens afgørelse om almindelige gennemførelsesbestemmelser for artikel 2, stk. 4, i bilag VII til vedtægten (personer, der ligestilles med et barn, over for hvilket der består forsørgerpligt)) (og den deraf afledte økonomiske beregning) i forbindelse med den praktiske anvendelse af afgørelsen i forbindelse med fratækningen af beboelsesbygninger, hvis fortolkning og beregning sagsøgeren anser for at være forkert.
 - fortolkningsmangler ud fra synsvinklen for det (finansøkonomisk) særlige ved det område, der er blevet reguleret ved Kommissionens afgørelse
 - fortolkning, der beror på objektivt umulige antagelser
 - interne modsigelser mellem enkelte dele af Kommissionens afgørelse, hvis de efterprøves samlet og ikke selvstændigt, hvilket følger af den fortolkning, som Kommissionen har anlagt
 - subjektiv og omtvistet fortolkning af ord, begreber og formuleringer i ordlyden af Kommissionens afgørelse, der efter deres indhold ud fra et sprogligt og/eller generelt gyldigt standpunkt er flertydige
 - det foretrækkes at fremdrage teoretiske indikatorer for enkelte økonomiske elementer, for hvilke der foreligger faktiske indikatorer.
2. Andet anbringende er støttet på Kommissionens fortolkning af Kommissionens afgørelse nr. 50-2004/28.5.2004 (og den deraf afledte økonomiske beregning) med hensyn til den praktiske anvendelse af afgørelsen ved anvendelse af en vægtning (en koefficient) for landet, hvis fortolkning og beregning sagsøgeren anser for at være forkert:
 - Fortolkning og anvendelse af en vægtning (en koefficient) på et konkret element i den økonomiske beregning er i strid med denne koefficients egentlige natur og logik set ud fra den finansøkonomiske teori og praksis.

Sag anlagt den 25. juli 2018 — Eurolamp mod EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)

(Sag T-465/18)

(2018/C 341/35)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Eurolamp ABEE Eisagogis kai Emporias Lamptiron (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat A. Argiriadis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »EUROLAMP pioneers in new technology« — registreringsansøgning nr. 16 180 879

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. maj 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1358/2017-1)

Påstande

- Der gives medhold i sagen.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der gives fuldt ud medhold i ansøgningen om registrering af EU-varemærket under nr. 16 180 879 for alle de ansøgte varer.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 25. juli 2018 — Eurolamp mod EUIPO (EUROLAMP pioneers in new technology)**(Sag T-466/18)**

(2018/C 341/36)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Eurolamp ABEE Eisagogis kai Emporias Lamptiron (Thessaloniki, Grækenland) (ved dikigoros A. Argiriadis)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om registrering af EU-figurfarvemærket »EUROLAMP pioneers in new technology«, som kombinerer farverne grøn og sort — registreringsansøgning nr. 16 180 821*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. maj 2018 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1359/2017-1)**Påstande**

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der gives fuldt ud medhold i ansøgning nr. 16 180 821 om registrering af varemærket i Den Europæiske Union med hensyn til alle de omhandlede varer.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning 2017/1001.
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001.
-

Sag anlagt den 30. juli 2018 — Audimas mod EUIPO — Audi (AUDIMAS)**(Sag T-467/18)**

(2018/C 341/37)

*Stævningen er affattet på litauisk***Parter***Sagsøger:* Audimas AB (Kaunas, Litauen) (ved advokat G. Domkutė Lukauskienė)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Audi AG (Ingolstadt, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Audimas AB*Det omtvistede varemærke:* Figurmærket AUDIMAS, der er genstand for en international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 251 000*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 22. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2425/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, og registrering nr. 1 251 000 af sagsøgerens varemærke »AUDIMAS« opretholdes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der henhører under klasse 18, 25 og 35 i Niceklassifikationen.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret (såfremt denne intervenserer i nærværende sag) tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. juli 2018 — Battelle Memorial Institute mod EUIPO (HEATCOAT)**(Sag T-469/18)**

(2018/C 341/38)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Battelle Memorial Institute (Columbus, Ohio, De Forenede Stater) (ved B. Brandreth, QC)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket »HEATCOAT« — registreringsansøgning nr. 16 865 263*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 36/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. august 2018 — Užstato sistemos administratorius mod EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (gengivelse af en flaske og en pil)**(Sag T-477/18)**

(2018/C 341/39)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Užstato sistemos administratorius VŠĮ (Vilnius, Litauen) (ved advokat I. Lukauskienė)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlin, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger om det omtvistede varemærke:* Užstato sistemos administratorius VŠĮ*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om et EU-figurmærke (gengivelse af en flaske og en pil) — registreringsansøgning nr. 14 481 519*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 22. maj 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2203/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår delen om, at indsigelsesafdelingens afgørelse af 21. august 2017 om, at tegnene fremkaldte forskellige helhedsindtryk, hvilket ville udelukke risikoen for forveksling, blev ophævet, og indsigelsesafdelingens afgørelse af 21. august 2017 opretholdes som gyldig.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001.
-

Sag anlagt den 3. august 2018 — Multifit mod EUIPO (Premiere)**(Sag T-479/18)**

(2018/C 341/40)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Tyskland) (ved advokaterne N. Weber og L. Thiel)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Premiere — ansøgning nr. 16 660 383*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 28. maj 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2365/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA